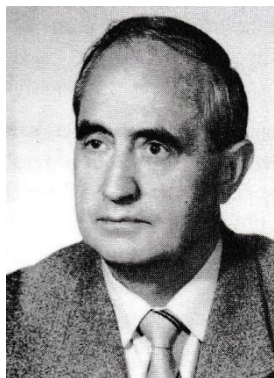

STANISŁAW KWAŚNICKI 1927 ÷ 1999

Stanisław Kwaśnicki syn Ludwika i Marii, urodził się 12.07.1927r. w Kamionce Strumiłowej w woj. Tarnopolskim. Od 1933÷39 roku ukończył 6 klas Szkoły Powсzechnej i zdał do pierwszej klasy Gimnazjum w Kamionce

Strumiłowej. Od 1939 r. uczęszczał do Polskiej Szkoły Średniej typu radzieckiego. W czerwcu 1941 r., to jest do wybuchu wojny sowiecko – niemieckiej, ukończył szóstą klasę Polskiej Szkoły Średniej w Kamionce Strumiłowej. Podczas okupacji niemieckiej początkowo pracował jako robotnik w tartaku i na kolei, a następnie jako goniec i pomoc biurowa w Wydziale Powiatowym w Kamionce Strumiłowej. W marcu 1944 r. został wywieziony do Niemiec, gdzie pracował przy kopaniu okopów na granicy węgiersko – niemieckiej. Do Polski wrócił 25 lipca 1945 r. i osiedlił się w Bielsku. W 1947 r. ukończył w Bielsku Liceum Matematyczno – Fizyczne. W latach 1947 ÷ 52 studiował na Wydz. Elektrycznym Politechniki Śląskiej. Dyplom w zakresie konstrukcyjnym inżyniera elektryka, magistra nauk technicznych uzyskał 26 czerwca 1952 r.

Od 1 września 1951 r. do 31 sierpnia 1952 r. pracował jako nauczyciel w Zespole Szkół Mechaniczno – Budowlanych w Zabrze. Od 16.07.1952 r. podjął pracę (z nakazu pracy Nr 54/4 z dnia 30.06.1952 r.) w Zakładach Wytwórczych Specjalnych Maszyn Elektrycznych (ZWSME) - M4 mieszczących się w Katowicach przy ul. Sobieskiego 7. Początkowo jako kierownik Sekcji Prototypów i Postępu, a od 1953 r. główny konstruktor. Zakład M4 w roku 1959 został połączony z Centralnym Biurem Konstrukcyjnym Maszyn Elektrycznych (CBKME i w wyniku tej fuzji powstała firma pod nazwą Zakłady Konstrukcyjno – Doświadczalne Przemysłu Maszyn Elektrycznych (ZKDPME).

W latach 1959 ÷ 72 pracuje dalej w ZKDPME jako główny konstruktor w Zakładzie Doświadczalnym przy ul. Sobieskiego 7. W latach 1972 ÷ 73 jako z-ca kierownika, a następnie jako kierownik Zakładu Doświadczalnego. W Zakładzie Doświadczalnym inicjował, kierował i był bezpośrednim współwykonawcą opracowania i wdrożenia do produkcji specjalnych maszyn elektrycznych, poprzednio w Polsce nie produkowanych: morskich, dla górnictwa, hutnictwa, przemysłu włókienniczego, trakcji elektrycznej i spalinowej. Tematyka realizowanych prac, których był inicjatorem, współwykonawcą opracowań i wdrożeń do produkcji, jest długa, ważniejsze z nich to:

- pierwsze w kraju komutatorowe generatory impulsów IBCa 58b i IBCa 78b do obróbki elektroiskrowej,
 - pierwsza krajowa seria maszyn prądu stałego Pb (Nagroda państwowa zespołowa II stopnia),
 - komutator do maszyn elektrycznych prądu stałego, o średnicy 150 mm na 3000 obr/min zaprasowanych tłoczywem,
 - modernizacja konstrukcji przetwornic typu PTA 4 i PTA 42, do tramwajów szybkobieżnych,
 - opracowanie silnika prądu stałego 4,8 kW, 6000 obr/min do napędu posuwów frezarki,
 - metoda projektowania silników trakcyjnych z uwzględnieniem obliczenia rozkładu pola magnetycznego w szczelinie między biegunami, zweryfikowana w projekcie technicznym silnika typu PZSOB 54a2 przeznaczonego do napędu wentylatorów w lokomotywie 411D,
 - modernizacja amplidyn typu PWMa 2, w celu poprawienia ich własności dynamicznych.
- W tamtych latach była to produkcja antyimportowa, która przynosiła liczące się efekty ekonomiczne.

Ponadto był współautorem pierwszej opracowanej w kraju normy branżowej na nastawniki i rozruszniki do maszyn elektrycznych oraz współorganizatorem laboratorium badań maszyn elektrycznych.

Podjmował także prace o charakterze naukowo – badawczym.

Dyrektor Wiktor Lepieszko w swojej opinii pisze:

„Pracownik o dobrym przygotowaniu teoretycznym i praktycznym, o dużej wszechstronności. Zdolny inżynier posiadający dużo inwencji twórczej, w pracy koncepcyjnej jest wnikliwy i skrupulatny, posiada dużo energii, własnej inicjatywy oraz samodzielności i umiejętności w podejmowaniu rozważnych decyzji. Ma autorytet wśród pracowników i posiada umiejętność współpracy. Jest taktowny, koleżeński i życzliwy. Jest dobrym organizatorem pracy podległego mu zespołu.”

W roku 1973 ZKDPME zmienia nazwę na Ośrodek Badawczo – Rozwojowy Maszyn Elektrycznych (OBRME Ema-Komel). Dr inż. S. Kwaśnicki w 1973 r. obejmuje stanowisko Kierownika Działu Studiów i Badań w OBRME. Wdraża maszynę matematyczną ODRA 1300 do obliczeń projektowych maszyn elektrycznych. Rozwija działalność naukowo-badawczą Ośrodka w zakresie:

- stosowania nowoczesnych metod projektowania maszyn elektrycznych z uwzględnieniem obliczeń rozkładów pól magnetycznych,
- uwzględnienia zjawisk pasożytniczych w projektowaniu silników indukcyjnych i badanie laboratoryjne tych zjawisk,
- uwzględnienia na etapie projektowania ekonomicznej technologii produkcji.

Prace dr inż. Stanisława Kwaśnickiego zostały wykorzystane w projektowaniu nowych serii maszyn elektrycznych. Przyczyniły się do rozwiązania istotnych problemów technicznych i technologicznych.

Indywidualną cechą dr inż. S. Kwaśnickiego jest umiejętność organizowania zespołów badawczych i kierowania ich pracą, w tym wybór tematyki prac badawczych, bezpośredni udział w realizacji prac i doprowadzenie do wdrażania ich wyników. Jest także autorem opracowań o charakterze organizacyjnym zastosowanych w praktyce. W roku 1975 OBRME kolejny raz zmienia nazwę na Branżowy Ośrodek Badawczo – Rozwojowy Maszyn Elektrycznych (BOBRME).

W dniu 6.07.1977 r. S. Kwaśnicki uzyskał stopień doktora nauk technicznych. Temat pracy doktorskiej „Komputerowy generator impulsów. Wybrane zagadnienia z projektowania”. Przewód przeprowadziła Rada Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki AGH.

W 1986 r. Minister Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego nadał Mu Specjalizację Zawodową Inżyniera II Stopnia.

W roku 1990, w wyniku postępowania kwalifikacyjnego przeprowadzonego przez Wydz. Elektryczny Pol. Śląskiej dr inż. S. Kwaśnicki został zatrudniony w BOBRME Komel na stanowisku profesora kontraktowego jako Kierownik Zakładu Studiów i Badań. Od 01.10. 1991 r. pracował na etacie profesora kontraktowego i pełnił funkcję Pełnomocnika d/s Naukowych. Zajmował się badaniem zjawiska generacji drgań magnetycznych silników indukcyjnych klatkowych. Opracował algorytmy obliczania poziomu hałasu magnetycznego, poczynając od funkcji generującej drgania z uwzględnieniem wpływu na drgania skosu żłobków i łożyskowania.

Publikacje

Dr inż. Stanisław Kwaśnicki w dorobku naukowym i publikacyjnym ma monografię, pt. *Hałas magnetyczny silników indukcyjnych trójfazowych klatkowych*. Wydawnictwo Instytut KOMEL, 1998 r. ISBN 83-910585-1-4

oraz artykuły opublikowane w Wiadomościach Elektrotechnicznych i 19 artykułów w Zeszytach Problemowych – Maszyny Elektryczne. Prezentował także referaty na konferencjach naukowo – technicznych i w Szkole Niezawodności organizowanej przez Instytut Elektrotechniki w Warszawie. Jest współautorem kilku patentów.

Pracował społecznie w SEP-ie. Był przewodniczącym Koła SEP w BOBRME Komel. Był członkiem Zespołu Kwalifikacyjnego d/s Specjalizacji Zawodowej Inżynierów przy Oddziale Zagłębia Węglowego SEP w Katowicach. W ramach SEP-u prowadził nieodpłatnie szkolenia pracowników BOBRME.

W dniu 06.01.1999 r. dr inż. Stanisław Kwaśnicki, po długiej chorobie, przeszedł na emeryturę. Zmarł w grudniu 1999 r. i po nabożeństwie żałobnym w kościele NMP Wspomożenia Wiernych w Katowicach przy al. Korfantego 121, został pochowany na cmentarzu katolickim w Bielsku-Białej przy ul. Cmentarnej.

Odnaczenia

- Srebrny Krzyż Zasługi, 1954 r.,
- Złoty Krzyż Zasługi, 1968 r.,
- Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, 1998 r.,
- Państwowa Nagroda Zespołowa II stopnia, 1966 r.,
- Nagroda Ministra, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, Zespołowa II stopnia „Za osią-

gnięcia w dziedzinie badań naukowych”,
1979 r.,

- Złota Odznaka Zasłużonemu w Rozwoju Województwa Katowickiego, 1970 r.,
- Brązowy Medal za Zasługi w Obronności Kraju, 1971 r.,
- Medal XXX lecia PRL 1974 r.,
- Nagroda MNSWiT za udział w opracowaniu i uruchomieniu produkcji silników modułowych 1974, r.

Rodzina

Żona Halina z domu Obtułowicz. Syn Mariusz
ur. 16.10.1961 r.

Jakub Bernatt, Maciej Bernatt, Tadeusz Glinka